U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Zdeňka Kühna a Ondřeje Mrákoty ve věci žalobce: **H. H.**, zastoupeného advokátem Mgr. Maruanem Abu Assadem, Na Větrníku 1493/73, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí ze dne 24. 4. 2023, čj. OAM-209/LE-LE05-LE05-NV2-2023, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 6. 2023, čj. 16 A 13/2023-36,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (nyní vystupuje jako *stěžovatel*) přiletěl v březnu 2023 do Prahy z Maskatu v Ománu, dožadoval se odbavení a vstupu na území ČR. Přitom požádal o mezinárodní ochranu.

[2] Ministerstvo vnitra stěžovateli vstup na území ČR nepovolilo, neboť mohl představovat nebezpečí pro veřejný pořádek [§ 73 odst. 3 písm. c) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu]. Stěžovatel totiž opakovaně neplní své pobytové povinnosti, případně je různě obchází: nyní se při hraniční kontrole prokázal padělaným povolením k pobytu ve Francii. V Evropě navíc pobýval v letech 2016 až 2019, aniž si k tomu opatřil řádné povolení. Přijel lodí do Španělska, pak se zdržoval i v jiných státech. V Německu (a předtím i v Rakousku) požádal o azyl. Výsledek řízení ale nezná, protože na něj nečekal. Při pobytu v Německu používal falešné jméno, aby nemohl být vyhoštěn. Později stěžovatele z Německa vyhostili a jeho matka onemocněla, a tak se vrátil do Alžírska. V roce 2022 se vydal pracovat do Turecka a do Ománu, kde získal padělané povolení k pobytu ve Francii. O mezinárodní ochranu požádal, protože jej chce v Alžírsku zabít terorista, který zabil jeho otce v roce 1994.

[3] Stěžovatel požádal o přezkum důvodů, pro které mu nebyl povolen vstup na území ČR. Ministerstvo na svém rozhodnutí setrvalo, neboť i důvody pro nepovolení vstupu stále trvají. Stěžovatelova žádost o mezinárodní ochranu byla navíc zamítnuta jako zjevně nedůvodná. Stěžovatel podal proti tomuto přezkumnému rozhodnutí žalobu, tu však Městský soud v Praze zamítl.

[4] Nyní stěžovatel podává kasační stížnost. Odmítá, že by nelegální vstup na území ČR sám o sobě znamenal nebezpečí pro bezpečnost státu nebo veřejný pořádek. Každý případ je

nutné hodnotit individuálně. Stěžovatel žádnou hrozbu nepředstavuje, naopak sám se snaží uprchnout před hrozbou terorismu v Alžírsku.

[5] Ministerstvo na kasační stížnost reagovalo tak, že stěžovatel měl tyto námitky uplatnit spíš v řízení o mezinárodní ochraně. Nelze navíc opomenout stěžovatelovu pobytovou minulost.

[6] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS nejprve zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, odmítne kasační stížnost jako nepřijatelnou (usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11 a 12).

[7] Kasační stížnost je nepřijatelná. Městský soud se nedopustil žádného pochybení, které by založilo přijatelnost kasační stížnosti (ani stěžovatel sám nezdůvodnil, proč by měla být jeho kasační stížnost přijatelná).

[8] Spor se v této věci vedl o to, zda by stěžovatelův vstup na území ČR mohl představovat nebezpečí pro bezpečnost státu nebo veřejný pořádek.

[9] NSS nemá výhrady vůči tomu, jak se ministerstvo a městský soud s touto otázkou vypořádaly. Cizinec totiž může představovat nebezpečí pro veřejný pořádek, nejen je-li jeho jednání obecně nebezpečné pro společnost, ale také narušuje-li zájmy chráněné zákonem o azylu. Cizinci proto nemusí být povolen vstup na území ČR, pokud k tomu nemá řádný právní titul například v podobě povolení k pobytu nebo víza (rozsudek NSS ze dne 14. 5. 2009, čj. 2 As 14/2009-50, body 21 a 25).

[10] Navíc důvodem pro nepovolení vstupu nebylo jen nyní chybějící povolení, ale celá stěžovatelova pobytová minulost na území EU. Stěžovatel už dříve pobýval bez povolení i v jiných státech EU a tento stav obcházel například tím, že užíval falešné jméno. Nyní přijel do ČR bez řádného pobytového oprávnění. Tento stav se navíc snažil zakrýt padělaným povolením k pobytu ve Francii. (V červnu 2023 pak zmařil svůj návrat do vlasti těsně před nástupem do letadla, jak uvedl městský soud.) Stěžovatel tedy dlouhodobě a opakovaně neplní své pobytové povinnosti a nelze očekávat, že tomu v budoucnu bude jinak. Může proto představovat nebezpečí pro veřejný pořádek.

[11] Na tom nic nemění ani tvrzení, že se stěžovatel snaží uprchnout před hrozbou terorismu v Alžírsku. To lze hodnotit v řízení o mezinárodní ochraně, nikoliv v řízení o povolení vstupu na území ČR. Toto své tvrzení však stěžovatel v řízení o mezinárodní ochraně doposud neprokázal a mezinárodní ochranu nezískal.

[12] NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost.

[13] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51 až 53). Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Ministerstvu žádné náklady nevznikly (§ 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. července 2023

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu